

Šventoji Kotryna Laburietė (Catherine Labouré) gimė 1806 m. gegužės 2 d. ūkininkų šeimoje. 1830 m. balandžio 21 d. ji tapo novice – įstojo į Gailestingumo dukterų ordiną, įsteigtą Paryžiuje, netoli Rue du Bac gatvės. Čia 1830 m. šventoji Kotryna patyrė garsųjį Nekaltai Pradėtosios Marijos apsireiškimą. Palaimintoji Mergelė jai pasakė: „Tegul būna nukaldintas toks medalikėlis. Kas jį nešios ant kaklo, gaus didelių malonių.“ Per visą savo gyvenimą Rue du Bac gatvėje šventoji Kotryna taip pat gavo malonę matyti Jėzų konsekruotoje Ostijoje. Ji matė Viešpatį tiek Komunijos metu, tiek per Švenčiausiojo Sakramento išstatymą.

Stebuklingojo medalikėlio atvaizdas

Karstas su šventosios Kotrynos kūnu

Freska Rue du Bac bažnyčioje, vaizduojanti šventąją Kotryną su Mergele Marija

Mergelės Marijos apsireiškimo statula: taip ji pasirodė šventajai Kotrynai – su gaubliu, spinduliais ir Jėzaus bei Marijos širdimis

Popiežius Jonas Paulius II 1980 m. gegužės 31 d. lankosi Rue du Bac bažnyčios koplyčioje Paryžiuje

Šventoji Kotryna Laburietė

Šventoji Kotryna taip aprašė apsireiškimo momentą: „Kai gilioje tyloje adoravau Eucharistiją, man atrodė, kad išgirdau iš sakyklos pusės sklindantį garsą. Jis buvo panašus į šilkinės suknelės šiugždesį. Atsistojau, pažvelgiau ir pamačiau Švenčiausiąją Mergelę. Ji buvo vidutinio kūno sudėjimo ir neapsakomai graži. Nuo Marijos galvos iki kojų krito baltas šydas. Ji stovėjo ant pusės gaublio. Jos rankos buvo natūralioje padėtyje, pakeltos iki juosmens. Mergelė laikė kitą nedidelį auksinį gaublį su auksiniu kryžiumi viršuje. Ji maldaujančiu žvilgsniu žvelgė į dangų. Kai ketinau kontempliuoti Mariją, Švenčiausioji Mergelė nuleido akis į mane ir ištare šiuos žodžius: „Šis gaublys, kurį matai, simbolizuoja visą pasaulį, ypač Prancūziją, ir kiekvieną žmogų.“ Ir Mergelė Marija pridūrė: „Spinduliai

simbolizuoja malones, kurias aš išlieju manęs prašantiems.“ Tai man leido suprasti, kaip malonu melstis Švenčiausiajai Mergelei ir kokia dosni ji yra tiems, kurie jos šaukiasi. Ir tada aplink Švenčiausiosios Mergelės figūrą susiformavo ovalus rėmelis, o virš dešinėsios rankos puslankiu atsirado auksu užrašytas tekstas: „O Marija, be gimtosios nuodėmės pradėtoji, melski už mus, kurie šaukiames Tavo pagalbos.“

Tesiantis vizijai, gaublys,

kurį Mergelė Marija aukojo Dievui, išnyko. Ji ištiesė pilnas malonių rankas į gaublį, ant kurio stovėjo užmynusi žalios gyvatės su geltonomis dėmėmis galvą. Staiga rėmelis apsivertė ir medalio nugarėlėje pamačiau

raidę M, reiškiančią Mariją, ir kryžių. Po monograma buvo dvi širdys: Švenčiausioji Jėzaus Širdis su erškėčių vainiku ir Nekaltiausioji Marijos Širdis, perversa kalaviju. Aplink jas tarsi rėmelis buvo karališka karūna iš dvylikos mažų žvaigždučių. Tuomet išgirdau balsą, kuris man sakė: „Nukalk tokį medalikėlį. Visi, kurie jį nešios, gaus malonių. O jei palaimintą medalį nešios ant kaklo ir kalbės šią trumpą maldą, gaus ypatingą Dievo Motinos apsaugą ir didelių malonių. Malonės bus gausios tiems, kurie jį nešios su dideliu tikėjimu.“